

Les feux croisent les feux. le fer frappe le fer.

« Νεκρὸς ἀντικρούει πρὸς νεκρὸν, πῦρ εἰς πῦρ, σίδηρος πρὸς σίδηρον.»

Πόσον λαμπρὰ ἰδέα εἶναι τὸ « Νεκρὸς ἀντικρούει πρὸς νεκρὸν! » καὶ χαίρομεν ὅτι εἶναι γέννημα τῆς φαντασίας τοῦ αἰθεσιμωτάτου Οἰκονόμου· διότι πρὸς τῷ Λαμπρῶν δὲν εὐρίσκεται. Ἀλλ' ἂν ὁ ποιητικῶς πεζογράφος Οἰκονόμος εὐρίσκει τὴν ἰδέαν τούτην πρὸ ἄλλου, ἤθελε τὴν ὀνομάσει « ἔξοι-
δαιούσης φαντασίας οἰκτρὸν ἀποκῆμα! »

Ἀλλὰ δὲ συνίσταται μόνον ὁ περὶ συνεισφοράς λόγος ἐκ συνεισφοράς καὶ εἰς τῶν λοιπῶν τὴν σύστασιν συνεισέ-
φερον καὶ ἄλλου· τὸν δὲ Προσπειτικὸν πρὸς τοὺς Ἑλληνας, τὴν κατὰ τοὺς παλαιούς σοφιστὰς μελίτην τούτην, ἤμπορεῖ τις νὰ εἴπῃ χωρὶς πολλοῦ ἐλέγχου τοῦ συνειδότης μεταφρα-
σμέτου ὄλου μᾶλλον ἢ συγγεγραμμένον. Ἀλλὰ τὰ τεικῶτα εἶναι μικρὰ, καὶ οὐδ' ἐπιρριπὲ ν' ἀναρτίωνται.

Πυύομεν, καὶ εὐχόμεθα, νὰ μὴ λάβωμεν ἀφορμὴν εἰς τὸ νὰ ἐπικνέθωμεν καὶ ἄλλοτε εἰς τὸ αὐτὸ θέμα· διότι, ἐάν καὶ ἡμεῖς αὐτοὶ οἱ διαφερόμενοι ἀγρίομεν ὄχι ὀλίγον, εἰς πόσῃν ἀπῆλκον τάχῃ δὲν ἐφίεσαν οἱ ἀδικῶροι ἀνακινῶνται! Ἐάν δὲ ὁ αἰθεσιμωτάτος Οἰκονόμος θελήσῃ πάλιν νὰ γράψῃ, εἶναι κύριος ἑαυτοῦ εἰς τὸ νὰ πράξῃ ὅ,τι θέλῃ, φέλλει μόνον νὰ περιορισθῇ εἰς ὅ,τι ὑπαγορεύουσιν οἱ νόμοι τῆς δικαιοσύνης· ἐν δὲ δικαιοσύνη συλλήθεδὸν πᾶσι ἀρετὴ ἐστὶ· καὶ τότε τὸν βεβαιόνομεν, ὅτι δὲν ἀπαντῶμεν· ἐάν δὲ πάλιν, ὑπερπηθῶν τὰ ὅρια τῆς δικαιοσύνης, μᾶς προσβάλῃ εἰς ὅ,τι ἔχομεν ἱερώ-
τερον εἰς τοῦτον τὸν κόσμον, τότε il faut que Les feux croisent les feux, le fer frappe le fer.—

Ἐν Ἀθήναις, 1838 Μαΐου 21.

Θ. Φαρμακίδης.